

Sigurd, de drakendoder en de ring van Antvari

klas 4 bewerking Martin van Lokven

Rolverdeling:

scene 1: verteller 1
verteller 2
Loki
Hönir
Odin
Hreidmar
Antvari
dienaren

scene 2 verteller 1
verteller 2
koor
Regin
Sigurd
Odin
draak
vogel 1
vogel 2

scene 3 verteller 1
verteller 2
Sigurd
Brunhilde

scene 4 verteller 1
verteller 2
koor
Sigurd
Grimhilde

scene 5 verteller 1
verteller 2
koor
Gunar
Brunhilde
Gudrun
Sigurd

scene 6 verteller 2
Brunhilde
Gudrun

scene 7 verteller 1
verteller 2
koor
spreker uit het koor
Brunhilde
Sigurd
Gutorm

scene 8 verteller 1
verteller 2

Lied:

*Wij zullen spelen van Sigurd, de held
Hij die versloeg de verschrik'lijke draak.
Zelfs voor het vuur kende Sigurd geen vrees.
Luister dus goed naar wat hier wordt verteld.*

SCENE 1

Verteller 1

Sigurd is de zoon uit een heldengeslacht.
Zijn vader, Sigmund, is op het slagveld gestorven.
Daarbij brak zijn zwaard in stukken.
De stukken van het zwaard zijn door Sigurds moeder bewaard.
Maar voordat we u het verhaal van Sigurd kunnen laten zien,
moeten we u vertellen over een ring, die Sigurd zich zou verwerven.

Verteller 2

Lang geleden waren drie goden in Midgaard aan het wandelen, Odin, Hönir en Loki.
Zij waren dorstig en toen zij het geluid van een waterval hoorden, haastten zij zich in die richting.
Naast de waterval lag een otter te slapen.
Het was een koningszoon die zich graag veranderde in een otter.
Maar dat wisten ze niet.
En omdat ze ook hongerig waren, zocht Loki vlug een kei om daarmee het dier te doden.

Loki

Laat ons dit slapende dier doden.
Dan delen wij het sappige vlees.

Odin

Het mooie ottervel bewaren wij.
Wie weet is het ons van wezenlijk nut.

Verteller 1

Ze stroopten het dier de huid af en braadden het vlees aan het spit.
Het werd een heerlijk maal.
Nadat ze zich hadden gevoed en gelaafd zochten ze een onderkomen voor de nacht.

Hönir

Zouden wij in deze wildernis wel een schuilplaats kunnen vinden voor de naderende nacht?

Odin

Laten we gaan zoeken, het wordt al donker. Loki, draagt gij de huid?

Loki

Daar is een woning, misschien is dat een goed onderkomen!.

Hreidmar

Wees welkom in mijn woning.

(Hij ziet de otterhuid op Loki's schouder)

Wat draagt gij daar? Hebt gij een otter gedood!
Maar dat is mijn zoon!
Is door uw toedoen mijn zoon gestorven!?
O, zij doodden mijn dierbare zoon!
Dienaren ... Grijpt hen.

Honir

Bewijs ons gastvrijheid, zoals het behoort.

Odin

Weet gij niet hoe de wetten zijn?!

Hreidmar

Wat verwacht gij van de wetten,
als gij zelf die wetten overtreedt?
Gij doodde mijn dierbare zoon.

Hönir

We herkennen het waterdier niet als uw zoon.

Loki

Wij hadden honger.

Odin

Smartengeld willen wij u betalen.

Hreidmar

Wilt gij vergoeden het verlies dat ik leed?
Beleg dan de otterhuid geheel met het goud.
Zodat er geen haar meer te zien zal zijn.

Loki

Hoe kan dat als wij gevangen zijn, laat mij vrij.
Zeg mij hoe ik het goud kan verzamelen.

Hreidmar

Bij de waterval woont de dwerg Antvari.
In de gedaante van een zalm bewaakt hij een schat.
Verwerf deze schat en vervul daarmee mijn wens.

Verteller 2

Loki ging naar de waterval om het goud te vergaren.
Odin en Honir bleven als gijzelaars achter.
Loki ving de vis, die toen veranderde in de dwerg.
Loki pakte een steen en dreigde de dwerg Antvari te doden.

Antvari

Stop, sla niet, leg de steen naast u neer.
Waarom heeft u mij gevangen?
Laat mij vrij en ik vervul uw wensen!

Loki

Je bewaart een schat achter de waterval.
Geef mij je schat, al dat geelglanzend goud.
Ik heb het nodig om mijn leven te redden.

Antvari

Als u mij laat leven, geef ik u de ganse schat,
al dat glanzend goud.

Verteller 1

De dwerg gaf Loki al het goud.
Eén ring wilde de dwerg voor zichzelf bewaren,
slechts één ring, een ring waarop een vloek rustte.

Loki

Verstopt gij daar stiekem een deel van de schat?
Gij schurk, geef mij snel die schone ring.

Antvari

O, heer, laat mij die ring bewaren!

Verdoemd zal hij zijn, hij, die draagt deze ring.
Een droevige dood zal hij sterven! Wees wijs! Neem hem niet!

Loki

Loki de Listige laat zich niet misleiden.
Geef op die ring.
Alleen dan laat ik je leven!

Verteller 2

Loki brengt al het goud van Antvari naar Hreidmars huis.
Daar belegt Loki de otterhuid met de verworven schat.
Als al het goud op de otterhuid is gelegd, blijkt er nog één plekje onbedekt te zijn.

Hreidmar

Gij hebt gewonnen veel goud naar mijn wens.
Maar zie, bij de bek is één haar onbedekt.

Loki

Ik heb alleen nog deze gouden ring.
Neem hem niet aan.
Hij brengt u in nood.
Een vreeslijke vloek zal vullen uw leven.
Verdoemd zult u zijn, als u die ring draagt.
Een droevige dood zult gij sterven!
Wees wijs, neem hem niet.

Hreidmar

Hoe zal ik weten wat waar is.
De wonderlijke ring wordt van mij.
Die ring zal bedekken de laatste haar.

SCENE 2

Verteller 1

Het was niet slim, dat Hreidmar de ring aannam.
Al snel zou dat blijken.
Hreidmar had nog twee zonen.
De oudste was Fafnir.
Hij was begiftigd met een dapper hart en een krachtige arm.
De jongste was Regin.
Hij was wijs en heel bekwaam in het smeedwerk.
Op een donkere nacht was Fafnir zo van het goud bezeten geraakt,
dat hij zijn vader Hreidmar doodde en de schat verborg in een grot in de rotsen.
Zelf hield hij er de wacht.
Door zijn hebzucht en afgunst veranderde hij langzaam in een verschrikkelijk monster, een draak.

Verteller 2

Regin vluchtte weg en nam zijn toevlucht onder de mensen.
Hij leerde hen de kunst van het smeden.
Sigurds pleegvader, koning Hjalprek van Denemarken, was dit ter oren gekomen.
Hij liet Sigurd bij Regin in de leer gaan om een wijs en kundig man te worden.
Regin zag, dat Sigurd een bijzondere knaap was.
Dat hij door de goden was voorbeschikt om grootse daden te verrichten.
Op een avond sprak Regin met Sigurd over de schat die door Fafnir werd bewaakt.
Regin wilde graag de schat voor zichzelf winnen en zijn tot draak geworden broer doden.
Hij had echter niet de moed en de kracht om dat te doen.

Daarom vroeg hij Sigurd of hij voor hem de draak wilde verslaan.

Regin

Sigurd, wilt gij voor mij die dreigende draak verslaan?

Wilt gij met uw moed en macht het dier doden gaan?

Sigurd

Ik zal bestrijden die hebzuchtige draak.

Moedig ben ik, maar ik heb geen zwaard.

Regin, men roemt uw naam.

Gij zijt de beste smid die bestaat.

Smeed mij een zwaard, scherp en sterk!

Regin

Ik zal je een zwaard smeden, scherp en sterk.

Op heel de aarde zag u geen beter werk.

(Sigurd verlaat de smidse en Regin gaat aan het werk)

Verteller 1

Regin ging aan het werk.

Hij stookte het vuur gloeiend heet.

Hij werkte dag en nacht.

Toen het zwaard klaar was liet hij Sigurd komen, opdat die het zwaard kon testen.

Regin

Hier is uw zwaard, waarop ik zwoegde en zweette.

Het is het sterkste en scherpste dat er bestaat.

Sigurd

Heb dank, beste Regin, wij zullen zo zien, of dit is het zwaard dat ik zoek.

(Sigurd heft het zwaard boven zijn hoofd
en slaat het aan stukken op het aambeeld)

Gij ziet, dit zwaard is zonder waarde voor mij.

Ga weer aan het werk en smeedt een beter wapen.

(Sigurd verlaat weer de smidse)

Verteller 2

Opnieuw gaat Regin aan het werk.

Hij smeedt een zwaard, nog sterker en scherper dan het eerste.

Als hij klaar is laat hij opnieuw Sigurd komen om het wapen te testen.

Regin

Hier is uw zwaard, het is sterker en scherper dan het eerste.

Sigurd

Heb dank, beste Regin, wij zullen zo zien, of dit is het zwaard dat ik zoek.

(Sigurd heft opnieuw het zwaard boven zijn hoofd
en slaat het aan stukken op het aambeeld)

Gij ziet, ook dit zwaard is zonder waarde voor mij.

Ga weer aan het werk maar dit maal moet gij

een zwaard maken dat echt het sterkste en scherpste is van al.

Gebruik daarvoor deze stukken.

Mijn moeder heeft ze mij gegeven.

Het zijn de stukken van het zwaard van mijn vader, Sigmund.

Ga weer aan het werk en zwoeg en zweet.
Maak hiervan een wonderwapen.

Verteller 1

Opnieuw ging Regin aan het werk.
Hij stookte het smidsvuur flink op.
Bij het smeden van het nieuwe zwaard bleken de stukken van het zwaard van Sigmund bijna als vanzelf tot één geheel te worden.
Toen hij het zwaard tenslotte de laatste keer uit het vuur haalde en in de waterbak sissend liet afkoelen, leek het alsof er een blauw vuur gloeide langs de randen van het zwaard.
Regin riep Sigurd om het afgekoelde zwaard op scherpte en sterkte te testen.

Regin

Hier is uw zwaard, het is sterker en scherper dan alle zwaarden die ik kan smeden.

Sigurd

Ik dank je, beste Regin, wij zullen zo zien, of dit is het zwaard dat ik zoek.
Dit is het wapen waarmee ik Fafnir, de draak zal overwinnen.
Gram zal dit zwaard heten.
Kom Regin, laten we naar het land gaan, waar dat dier leeft.

Verteller 2

Samen met Regin ging Sigurd op weg om Fafnir, de draak te verslaan.
Zij trokken door bergen, steeds hoger en hoger, totdat zij het pad vonden van het dier.

(Regin blijft achter en verstopt zich)

Sigurd ontmoet een donkere duistere gestalte, een vreemdeling.
Één oog heeft hij slechts, hij draagt een breed gerande vilten hoed.

Vreemdeling (Odin)

Wilt gij het monster doden, luister dan goed.
Een list hebt gij nodig, naast uw moed.
Graaf langs het pad greppels en grachten,
waarin ge op het woeste wezen kunt wachten.
Uw zwaard zal doorsteken zijn hart, sterke held!
Zo wordt door uw hand draak Fafnir geveld.

(Sigurd graaft greppels en de grachten en blijft dan in een ervan op het monster wachten.
Het monster komt het podium op.)

verteller 1

De aarde dreunt wanneer de draak naderbij komt.
Verborgen in een greppel grijpt hij zijn kans.
Stevig steekt Sigurd zijn zwaard in het hart.
Wild en woest wentelt het wezen zich om.
Gestreden is nu de strijd van de draak.
Het dodelijk getroffen dier richt zich nog eenmaal op.

Draak

Heer, zegt u mij, wie zijt gij?

Sigurd

Ik ben Sigurd, de zoon van Sigmund.
Mijn vader stierf op het veld in de strijd.
Zijn zwaard dat hij eens van Odin ontving,

doorboorde uw hart, deed stromen uw bloed.

Draak

Wie heeft u gedreven tot deze droeve daad?
Waardoor kreeg u de kracht en de moed dit te doen?

Sigurd

Ik had de daadkracht om jou hier te doden.

Regin, uw broer, vroeg mij u te doden.

Draak

Regin, mijn broer, heeft mij verraden?!

Pas op, ook u zal hij treffen, hij kent geen trouw.

Ook uw bloed zal stromen, hij wil de schat.

Nu kan ik sterven, u was de sterkste.

Regin (komt weer tevoorschijn)

Heb dank, Sigurd, voor deze dappere daad.

Gij hebt de draak gedood, gedaan wat ik vroeg.

Ik wil je nog wat vragen, een innige wens.

Geef mij zijn dapper hart, opdat ik het eet.

Dan zal iets van hem in mij voort leven.

Verteller 2

Sigurd vond het wel een vreemd verzoek,
doch deed hij wat Regin vroeg.

Hij maakte een vuur en braadde Fafnirs hart aan het spit.

Hij kreeg bij het braden iets van het hete bloed op zijn vingers.

Toen hij zijn zere vinger in zijn mond stak, proefde hij het drakenbloed.

Plotseling hoorde hij allerlei stemmen om zich heen.

Hij ontdekte, dat hij de taal van de vogels kon verstaan.

vogel 1

Sigurd braadt het hart voor Regin, die hem verraden zal.

Hij kon beter zelf het hart opeten,

hij zou de wijste mens op de wereld worden.

vogel 2

Hij zou dan weten welke wandaad Regin wil plegen.

Regin wil Sigurd doden en de schat stelen.

vogel 1

Was Sigurd wijs, dan doodde hij Regin.

vogel 2

Kijk, daar komt Regin om Sigurd te doden, de dappere held.

(Regin richt zich op, komt met een dolk op Sigurd af,
om hem van achter aan te vallen.

Die pakt zijn zwaard en doodt daarmee Regin.)

Verteller 1

Sigurd besteeg hierna zijn paard Grani en reed naar het hol van de draak.

Daar vond hij de schat, veel goud, zilver, edelstenen en ook de gouden ring;
de ring van Antvari, waarop een vloek rustte.

Die ring stopte Sigurd in zijn zak.

Toen hoorde hij weer vogels die met elkaar spraken.

vogel 1

Wanneer Sigurd zou weten, wie op hem wacht,
dan liet hij de schat liggen waar die lag.

vogel 2

Gaan zou hij naar de vlammenburcht,
omringd door een vlammenzee.

vogel 1

Daar wacht de wonderschone maagd Brunhilde.
Hij zou haar gaan bevrijden.

vogel 2

Zijn paard kent het pad er naar toe.
Waarom wacht hij, waarom gaat hij niet op weg?

(Sigurd gaat door de zaal achterlangs en komt weer naar voren.
Op het podium wordt in het donker de vuurring gemaakt en verschijnt het bed met de
slapende Brunhilde.)

SCENE 3**Verteller 1**

Sigurd ging op pad. Zijn paard Grani wist de weg.
Het hield er flink de vaart in.
Spoedig zagen zij aan de hemel een schijnsel.
Toen zij naderbij gekomen waren bleek het een ring van vuur te zijn.
Binnen de ring zag Sigurd een grote zaal, met daarin een prachtig bed.
Daarop lag een slapende gestalte.

Sigurd

Grani, wees moedig, vlieg nu door de vlammen.

(Sigurd springt met zijn paard door de vlammen, die worden gevormd door kinderen.
De vlammen trekken zich hierna terug. Sigurd gaat naar de slapende gestalte.)

Verteller 2

Naast de slapende gestalte lagen een schild en een speer.
Het leek alsof de krijger dood was en daar lag opgebaard.
Sigurd liep naar het bed.
Hij tilde het masker op, om te zien wie deze ridder was.
De krijger bleek een schone, jonge vrouw te zijn.

Sigurd

Hoe lieflijk en lichtend is uw stralend gelaat.
Hoe schoon en edel uw gestalte.
Zeg mij, wie zijt gij, wat doet gij hier?

Brunhilde

Ik ben Brunhilde.
Eens was ik Walkure in Odins dienst.
Ik deed op een dag niet wat Odin mij vroeg.
Voor straf moest ik die sterflijke mens huwen,
die ik op aarde het eerst zou ontmoeten.
Hier moest ik slapen, door vlammen omsloten,
wachtend op de held, die door de vuurhaag zou springen.
Hem zou ik huwen, dat was Odins wil.
Zegt mij, wie zijt gij?

Sigurd

Sigurd ben ik, strijder voor het goede,

zoon van Sigmund, mijn moedige vader.
Ik doodde Fafnir, de duistere draak.
Ik verwierf mij zijn schat die ik nu bewaak.
Mijn liefde geldt u, mijn schone vrouw
Neem dan deze ring, een teken van trouw.

koor

Verdoemd zal hij zijn, hij, die draagt deze ring.
Een droevige dood zal hij sterven!

Brunhilde

Mijn liefde geldt ook u, Sigurd, mijn held.
Ga de wereld in opdat je nog meer eer en roem vergaart.
Verover een koninkrijk, waarover ik als koningin kan heersen.

Sigurd

Wacht op mij, ik kom weerom.

Lied

*Sigurd de machtige held heeft de moed
springt onverzaagd door het vlammeende vuur.
Wekte de maagd uit de vlammeende burcht
liefde ontvlamt, een verlangen zo puur.*

SCENE 4

(voor het toneel aan de zijkant zit Grimhilde, Guiki, Gunnar en Gudrun.
Grimhilde is bezig haar toverdrank te bereiden)

Verteller 1

Sigurd verliet Brunhilde en kwam in een land,
waar Guiki en Grimhilde, leefden, een koningspaar,
Zij regeerden het land met hun zoon Gunnar.
Hun dochter Gudrun was mooi om te zien.
Sigurd verblijft nu al enige tijd aan het hof van Guiki
Guiki wil Gudrun laten trouwen met Sigurd
Maar al wilde Guiki het zo graag, Sigurd weigerde,
hij hield zich aan zijn gelofte.

Verteller 2

Grimhilde kende magische kunsten,
zij kon dranken brouwen met duivelse kracht.
Zij wilde ook dat Sigurd haar dochter zou trouwen.
Dus brouwde ze een drank, die het geheugen deed wissen.
Vergeeten moest Sigurd zijn gelofte aan Brunhilde.

Grimhilde

Gudrun, dochterlief, niet getreurd.
Ik brouwde je een drank, die het denken doet dwalen.
Vergeeten zal Sigurd zijn gegeven gelofte.

Gudrun

Dank je, moeder, dan zal ik toch met Sigurd kunnen trouwen.

Grimhilde

Geef hem, zodra je kunt, van deze drank te drinken. Voor hem zal het onschuldige wijn zijn.
Geen onraad zal hij vermoeden.

Gudrun

Ik zal hem meteen gaan roepen. (Loopt naar de coulisse)
Sigurd, Sigurd, kom, drink met ons wijn. Laten we drinken op jouw welzijn.

Sigurd

Wat lief, ook op jullie welzijn breng ik een toast uit.

(Hij drinkt uit de beker)

Wat is de wereld nu anders dan het was.
Verward is mijn weten, wat was, lijkt vergeten.

(tot Guiki)

Gudrun, uw dochter, ik zag haar niet staan.
Hoe lieflijk is zij, hoe schoon haar gestalte.
Met haar wil ik huwen, haar hand wil ik vragen.

Verteller 1

Zo werd het huwelijk gesloten tussen Sigurd, de held en Gudrun, de koningsdochter.
Gudrun en Sigurd hadden het goed met elkaar en leefden gelukkig samen.
Sigurd sloot een verbond van bloedbroederschap met Gunar.
Toch droeg Sigurd een onbestemd gevoel met zich mee,
een gevoel, dat hij niet kon verklaren.

lied

*Zo trouwde Sigrud, de held met Gudrun
denkt niet meer aan wat hij eens had beloofd.
Wel knaagde aan hem een warrig gevoel
Heel onbestemd en dat vond hij wel naar.*

SCENE 5

(Vuurring van kinderen zit klaar! Het koor staat ook klaar!)

Verteller 1

Zo verliepen vele jaren.
Gunar, de broer van Gudrun, was koning geworden.
Hij was ongetrouwd en daarom moest er een goede bruid voor hem worden gezocht.
Het was Grimhilde, die Gunar aanzette, om naar de vlammenburcht te gaan en daar Brunhilde voor zich te winnen.
Ze brouwde wederom een drankje. Als Gunar en Sigurd dit zouden drinken, zouden ze van gedaante kunnen verwisselen. Samen gingen ze op pad.

koor

Na een lange reis komen ze bij de vlammenburcht aan.
Gunar wil de vurige vlammen trotseren.
Hij stuurt zijn paard opdat het zal springen,
maar het dier heeft geen durf en staat stokstijf stil.

Gunar

Sigurd, mijn paard durft niet, geef mij jouw paard Grani,
met hem zal ik door de vlammenzee springen.
Zo zal ik Brunhilde bereiken in haar burcht.

Koor

Weer wil Gunar springen door de vurige vlammen.

Maar ook Grani springt niet en staat stokstijf stil.

Gunar

Sigurd, mijn bloedbroeder, gij hebt gezworen uw trouw,
springt gij voor mij door de vurige vlammen.

Haalt gij voor mij Brunhilde.

Gaat als Gunar om haar te winnen tot mijn bruid.

Sigurd

Machtige koning, ik ben uw broeder in het bloed.

Als Gunar zal ik gaan.

Brunhilde, uw bruid zal ik halen, opdat gij haar zult huwen.

(Sigurd en Gunar drinken uit het flesje met toverdrank.

Het licht gaat uit en als het weer aan gaat is Gunar Sigurd
en Sigurd Gunar geworden.

Sigurd springt op Grani door de vlammen en komt bij Brunhilde)

Gunar (maar hij is Sigurd, die in Gunar veranderd is)

Gegroet, ik ben Gunar, zoon van Guiki.

Ik sprong op mijn paard door de vurige vlammen
om u, schone Brunhilde, te nemen tot bruid.

Mijn koninkrijk zal ik u geven.

Brunhilde

O, Gunar, lang wachtte ik op mijn geliefde.

Maar nu wil ik met u meegaan.

Over uw koninkrijk zal ik heersen als een koningin.

De dag loopt teneinde en ik ben moe.

Laten wij wachten tot de morgen.

Gunar (eigenlijk Sigurd)

Laten wij dan slapen gaan.

Mijn zwaard leggen wij in het midden.

(Gunar legt het zwaard tussen hen in)

Brunhilde

Hoe zonderling legt gij uw zwaard aan uw zij.

Zeg mij, waarom legt gij uw zwaard in het midden?

Gunar (eigenlijk Sigurd)

Ik zal je niet beminnen voordat we getrouwd zijn..

Kom, laat ons gaan slapen.

Brunhilde

Dan zullen we slapen, gescheiden door het scherpe zwaard.

Verteller 1

Zo bewaarde Sigurd, in de gedaante van Gunar, zijn trouw en zijn eer.

De volgende ochtend ontwaakte hij het eerst.

Hij liep om het bed heen en nam voorzichtig de ring van Brunhildes vinger.

Het was de ring van Antvari, waarop rustte de vloek.

Eens had Sigurd zelf deze ring aan Brunhilde gegeven.

Nu wist hij echter niets meer daarvan.

Hij nam de ring en wekte Brunhilde.

koor

Verdoemd zal hij zijn, hij, die draagt deze ring.

Een droevige dood zal hij sterven!

Gunar (eigenlijk Sigurd)
Brunhilde, mijn bruid, ik moet gaan.
Volg mij dra.
Buiten het vlammeende vuur zal ik wachten
om u naar mijn koninklijke burcht te brengen.

(Gunar springt door de vlammen en zoekt Sigurd,
eigenlijk Gunar, op)

Gunar (eigenlijk Sigurd)
Wat wij wilden is gelukt!
Zij zal hier weldra zijn.
Zij zal komen en trouwen met Gunar, de koning.

Sigurd (eigenlijk Gunar)
Heb dank, mijn bloedbroeder, omdat gij mij Brunhilde brengt.
Uw dappere daden zal ik alle dagen gedenken

Gunar (eigenlijk Sigurd)
Snel, laten we weer van gedaante wisselen, voordat ze komt.

(Zij drinken van de toverdrank.
Het licht gaat uit en als het aan gaat, zijn zij weer zichzelf)

Verteller 2

Niet lang daarna kwam Brunhilde.
Zij verlieten de vlammenburcht en gingen naar het kasteel van Gunar.
Op het kasteel van Gunar wachtte hen een grootse ontvangst.
Brunhilde trouwde met Gunar, de koning en werd zo de nieuwe koningin.

Verteller 1

Nadat het feest was afgelopen, vertelde Sigurd zijn vrouw Gudrun wat er was gebeurd.
Hij vertelde van het zwaard Gram, dat tussen hem en Brunhilde had gelegen.

(Sigurd en Gudrun komen voor het gordijn)

Sigurd

Het zwaard lag tussen ons in
Ik ontwaakte de volgende ochtend het eerst.
En nam van haar hand de ring die zij droeg.
Voor jou is de ring als mijn teken van trouw.
Mijn Gudrun, ooit zult gij dragen deze ring.
Niemand zal ons grote geheim horen.
Beloof me om nooit te spreken over wat is geschied.
Niemand mag dit weten, nooit!

Gudrun

Nooit zal ik spreken, mijn Sigurd,
over wat in de vlammenburcht is geschied.

SCENE 6

Verteller 2

Toch zou Gudrun spreken over het grote geheim.
Al snel nadat Brunhilde en Gunar waren getrouwd, vlamde de haat,
de jaloezie en de afgunst op in de harten van de twee vrouwen.

Zij lieten er niets van merken, tot op de dag dat zij beiden tegelijk de grote zaal van het paleis wilden binnengaan.

Brunhilde

Gudrun, gaat niet voor de vrouw van de koning!
Ga dus opzij, zoals het behoort te zijn!

Gudrun

Gaat gij zelf op zij voor Gudrun, de vrouw van Sigurd.
Hij is de schoonste en sterkste die bestaat!
Geen heeft zoveel moed als Sigurd, mijn man.
Hij wordt gevierd door het volk, gevreesd door de vijand!

Brunhilde

Ja, Sigurd is moedig, maar Gunar is moediger.
Hij waagde het door de vurige vlammen te springen.
Zo bevrijdde hij mij uit de vlammenburcht.
Alleen hij was daartoe in staat.

Gudrun

Wilt gij weten wat werkelijk geschiedde?
De waarheid is wat ik weldra zeg!
Niet Gunar was het die het waagde.
Niet hij was het die zoveel moed had.
Sigurd was het die door de vurige vlammenzee sprong.

Brunhilde

Wat een lasterlijke woorden!
Nooit van mijn leven zal ik die geloven.
Hoogmoed en haat laten u zo spreken.

Gudrun

Het is de waarheid!
Hiermee laat ik het u weten!
Dit is het bewijs.

(Gudrun neemt de ring onder haar mantel vandaan.
Ze laat hem Brunhilde en allen die daar zijn zien –
ook de mensen in de zaal)

Herken je deze ring, Brunhilde?

(Geeft de ring aan Brunhilde, die hem aan haar vinger schuift)

koor

Verdoemd zal hij zijn, hij, die draagt deze ring.
Een droevige dood zal hij sterven!

Gudrun

Die ring nam Sigurd van je vinger,
toen hij bij je in de vlammenburcht was.

(Tegen de zaal)

Sigurd bevrijdde Brunhilde.
Hij bevrijdde haar voor Gunar, zijn koning.

Verteller 1

Brunhilde was gebroken door dit vreselijke nieuws.
Niet alleen had Sigurd haar bedrogen.

Hij had er ook voor gezorgd, dat zij haar belofte aan Odin had gebroken.
Haar wraak was vreselijk.

(Gunar komt op)

Brunhilde

Gunar, Gudrun vertelde mij wat er in de vlammenburcht is gebeurd. Ik kan niet langer als jouw vrouw leven. Alleen als je Sigurd gedood hebt, kan ik mijn gelofte aan Odin weer nakomen. Dood hem voor ons!

Gunar

Maar Brunhilde, ik acht Sigurd hoog.

Hij is mijn bloedbroeder.

Ik kan het niet over mijn hart verkrijgen om zelf Sigurd te doden.

Gutorm, mijn broer, kom.

Dood voor mij Sigurd in zijn slaap.

Dan pas zal Brunhilde mijn vrouw willen blijven. Dood hem stil en sluw.

Gutorm

Laat mij Sigurd voor jou doden.

SCENE 7

(Op het toneel een bed met daarop de slapende Sigurd.

Naast hem ligt zijn zwaard.

Sluipend komt Gutorm nader.

Koor

In een duistere, donkere nacht
sluipt Gutorm stil en sluw als een slang
naar Sigurds kamer.

De dreigende dolk in zijn hand
om aan de duivelse vraag te voldoen.

een spreker uit koor

Stil sluipt hij naar de slapende Sigurd.

Hij heft zijn hand...,

wil snel steken

Koor

Dan draait Sigurd zich droom'rig om
Verschrikt schiet Gutorm weg, schichtig en snel.

Een tweede keer zoekt hij zijn doel.

De dreigende dolk in zijn hand
om aan de duivelse vraag te voldoen.

een spreker uit koor

Weer sluipt hij naar de slapende Sigurd.

Weer heft hij zijn hand...,

wil snel steken ...

Koor

Weer draait Sigurd zich dromerig om.

Verschrikt schiet Gutorm weg, schichtig en snel.

Een derde keer zoekt hij zijn doel.

De dreigende dolk in zijn hand
om aan de duivelse vraag te voldoen.

een spreker uit koor

Weer sluipt hij naar de slapende Sigurd.
Weer heft hij zijn hand...,
en steekt dan snel
de slapende Sigurd tussen zijn schouders.

SCENE 8**Verteller 1**

De volgende ochtend in alle vroegte
vinden de dienaren de dappere held,
gedood door de dolk van Gutorm.
Ook vinden zij Gutorms levenloos lichaam,
gedood door 't zwaard van Sigurd.

Verteller 2

Guðrun beveelt een grote brandstapel te maken voor de verbranding van Sigurd.
Alles wordt in gereedheid gebracht voor de grote plechtigheid.
Kostbare geschenken, schitterende wapens en verse bloemen werden op de brandstapel
gelegd, zoals de gewoonte was bij de crematie van een groot vorst.
Toen werd de brandstapel aangestoken.
De vlammen zochten zich langzaam een weg.
Brunhilde keek toe hoe het vuur werd ontstoken.

Verteller 1

Ze nam het zwaard Gram en doorstak haar hart.

koor

Verdoemd zal hij zijn, hij, die draagt deze ring.
Verderf en droefenis zal zijn deel worden.
Een droevige dood zal hij sterven!

Lied

*Zo werd Brunhilde de bruid door het vuur.
Zij ging met Sigurd nu samen op weg.
Zij zullen wonen, waar Odin hen wacht.
In het Walhalla daar vinden zij rust.*